

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	stażysta Joanna Nande

po rozpoznaniu 2 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) Sp. z o.o. w L.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania *(...) Sp. z o.o. w L.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 4 października 2017 r. Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że wymierzoną karę obniża do kwoty 7.500 (siedem tysięcy pięćset) złotych;
2. oddala odwołanie w pozostałej części;
3. koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmT 42/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 04 października 2017 r. wydanym w sprawie (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 9 oraz art. 210 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. 2016 r., póź. 1489 późn. zm.), zwanej dalej „Pt”, oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. 2016 r., póź. 23 z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, a także w związku z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017 r., póź. 935, zwanej dalej „ustawą nowelizującą”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. (zwaną dalej także (...), „Stroną”, „Spółką”) w związku z wykorzystywaniem częstotliwości, w pracy urządzenia radiowego w służbie radiodifuzyjnej typ F (...) przeznaczonego do rozpowszechniania programu radiofonicznego w systemie analogowym, nie posiadając do tego uprawnień, nałożył na (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. karę pieniężną w wysokości 15 000,00 PLN (słownie: piętnaście tysięcy złotych, 00/100) płatną do budżetu państwa z tytułu wykorzystywania częstotliwości, w

pracy urządzenia radiowego w służbie radiodifuzyjnej typ F. (...), przeznaczonego do rozpowszechniania programu radiofonicznego w systemie analogowym, nie posiadając do tego uprawnień.

(decyzja k. 3-15)

Przedsiębiorca (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. złożyła odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) Brak merytorycznego rozpatrzenia sprawy w postępowaniu administracyjnym z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej (naruszenie art. 7 kpa),
- 2) błędne ustalenie stanu faktycznego (z naruszeniem art. 7, 7b 77 § 1 kpa art. 80 kpa),
  - a) Przez pominięcie okoliczności wstrzymania wykonania decyzji NR (...) z dnia 5.07.2016 r. wydanej przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji poprzez postanowienie z dnia 6.09.2016 r. o wstrzymaniu decyzji o cofnięciu koncesji,
  - b) Przez pominięcie okoliczności dalszego istnienia uprawnienia powoda objętego koncesją na skutek postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji o cofnięciu koncesji,
  - c) Błędne przyjęcie wystąpienia okoliczności wygaśnięcia z mocy prawa rezerwacji częstotliwości wobec decyzji o cofnięciu koncesji
  - d) Błędne bezpodstawne przyjęcie podstawy w kwocie 500.000 zł do wymierzenia kary pieniężnej,
- 3) Naruszenie zasady współdziałania organów co najmniej w zakresie informowania (art. 7b kpa)
- 4) Błędne i bezpodstawne nałożenie kary pieniężnej wobec dalszego istnienia uprawnienia objętego koncesją (naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 9 stawy PT, a bez względu na to nałożenie kary pieniężnej w niewłaściwej, rażąco nadmiernej wysokości (z naruszeniem art. 210 ust. 1 ust. 2 ust. 3 pkt 1 i 2, ust. 4 PT).

Zarzucając powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

(odwołanie k. 13-16)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. jest przedsiębiorcą komunikacyjnym na rzecz którego decyzją z 18 lutego 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonał rezerwacji częstotliwości 89,4 MHz w celu rozpowszechniania w sposób rozsiewczy naziemny programu radiofonicznego przeznaczonego do powszechnego odbioru zgodnie z koncesją udzieloną przedsiębiorcy w dniu 19 listopada 2008 r. Częstotliwość objęta rezerwacją mogła być wykorzystywana do 18 listopada 2018 r.

Decyzją z dnia 19 listopada 2008 r. udzielono powodowi koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą Radio (...) przeznaczonego do powszechnego odbioru.

(decyzja k. 8-9, koncesja 14-23 akt adm.)

W dniu 18 maja 2011 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał Przedsiębiorcy pozwolenie radiowe ważne do dnia 18 listopada 2018 r.

(pozwolenie k. 12-13 akt adm.)

Decyzją z dnia 11 stycznia 2016 r. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji postanowił cofnąć powodowi koncesję na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy naziemny programu radiowego pod nazwą Radio (...) wobec rażącego naruszenia przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.

(decyzja k. 26-31akt adm.)

Decyzja ta została utrzymana przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji decyzją z dnia 5 lipca 2016 r.

(decyzja k. 32-40 akt adm.)

Postanowieniem z dnia 6 września 2016 r. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wstrzymał wykonanie decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 5 lipca 2016 r. utrzymującej w mocy decyzję z 11 stycznia 2016 r. o cofnięciu powodowi koncesji.

(postanowienie k. 16-18)

Po otrzymaniu informacji o dalszym wykorzystywaniu częstotliwości przez powoda pismem z dnia 29 sierpnia 2016 r. w związku z art. 206 ust. 1 oraz art. 210 ust. 1 i art. 209 ust. 1 pkt 9 Pt, Prezes UKE wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na stronę kary pieniężnej w związku z wykorzystywaniem częstotliwości w pracy urządzenia radiowego w służbie radiodifuzyjnej typ F. (...), przeznaczonego do rozpowszechniania programu radiofonicznego w systemie analogowym, nie posiadając do tego uprawnień. Jednocześnie Prezes UKE wezwał Stronę do przedstawienia stanowiska w przedmiotowej sprawie w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz zgodnie z art. 210 ust. 3 Pt wezwał do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2015 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia.

(pismo k. 2-3 akt adm.)

W dniu 16 grudnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję Nr (...), w której uchylił w całości swoją decyzję z dnia 19 maja 2016 r. znak: (...) i umorzył w całości postępowanie w przedmiocie cofnięcia rezerwacji częstotliwości 89,40 MHz wykorzystywaną przez (...) z uwagi na fakt, że Spółka z dniem 4 sierpnia 2016 r., utraciła z mocy prawa uprawnienie do dysponowania częstotliwością. Decyzja Prezesa UKE z dnia 16 grudnia 2016 r., znak:(...), została awizowana w dniu 28 grudnia 2016 r. oraz powtórnie awizowana w dniu 5 stycznia 2017 r. Po bezskutecznym upływie 14-dniowego okresu przechowywania w placówce pocztowej decyzja ta została w dniu 12 stycznia 2017 r. zwrócona Prezesowi UKE z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. W związku z powyższym, ww. decyzja na podstawie art. 44 § 4 k.p.a. została uznana za doręczoną i pozostawiono ją w aktach sprawy.

(decyzja i zwrotne poświadczenie odbioru k. 62-74 akt adm.)

Prezes UKE decyzją z dnia 1 marca 2017 r., znak (...) zakazał Spółce używania urządzenia radiowego typ F. (...), działającego w służbie radiodifuzyjnej na częstotliwości 89,40 MHz, przeznaczonego do rozpowszechniania programu radiofonicznego w systemie analogowym pod nazwą Radio (...). Decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja Prezesa UKE z dnia 1 marca 2017 r., znak (...), została awizowana w dniu 6 marca 2017 r. oraz powtórnie awizowana w dniu 14 marca 2017 r. Po bezskutecznym upływie 14-dniowego okresu przechowywania w placówce pocztowej decyzja ta została w dniu 21 marca 2017 r. zwrócona Prezesowi UKE z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. W związku z powyższym, ww. decyzja na podstawie art. 44 § 4 k.p.a. została uznana za doręczoną i pozostawiono ją w aktach sprawy.

Powód nie przekazał Prezesowi UKE danych o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2016.

(okoliczność niekwestionowana)

W dniu 4 października 2017 r. została wydana decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu.

(decyzja k. 3-11)

Sąd ustalił powyższe okoliczności na podstawie wskazanych wyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne o tyle o ile odnosi się do wysokości wymierzonej kary. W pozostałym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego podniesionych w odwołaniu. Rację ma powód twierdząc, że do niniejszej sprawy zastosowanie znajdują przepisy k.p.a. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 czerwca 2017 r. skoro postępowanie wszczęto w dniu 29 sierpnia 2016 r. Stosownie bowiem do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a., ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2016 r., póź. 1537 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o wruist”).

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy nowelizującej do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia ustawy nowelizującej ostateczną decyzją lub postanowieniem (tj. wszczętych przed dniem 1 czerwca 2017 r.) stosuje się przepisy k.p.a. w brzmieniu dotychczasowym.

Odnośnie do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

W niniejszej sprawie Postępowanie zostało wszczęte w związku z powzięciem informacji otrzymanej z Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o cofnięciu koncesji, udzielonej (...) na rozpowszechnianie w sposób analogowy rozsiewczy naziemny programu radiowego pod nazwą Radio (...). Stosownie do przepisu art. 123 ust. 12 rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia. Oznacza to, że udzielona Stronie przez Prezesa UKE rezerwacja wygasła z mocy prawa wraz z ostatecznym cofnięciem (...) koncesji nr (...) z dnia 19 listopada 2008 r. tj.

z dniem 4 sierpnia 2016 r. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 147 ust. 5 Pt, pozwolenie wygasa z mocy prawa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Mając zatem na uwadze powyższe stwierdzić należy, że doręczenie (...) w dniu 4 sierpnia 2016 r. Ostatecznej Decyzji KRRiT spowodowało, że z tym dniem decyzja ta weszła do obrotu prawnego. Z tą datą, zgodnie z art. 123 ust 12 Pt, z mocy prawa wygasła powodowi rezerwacja częstotliwości. Wygaśnięcie rezerwacji skutkuje natomiast, stosownie do art. 147 ust. 5 Pt, wygaśnięciem pozwolenia. Oznacza to, że z dniem 4 sierpnia 2016 r., wygasło z mocy prawa także pozwolenie, a zatem począwszy od dnia 4 sierpnia 2016 r. powód wykorzystuje częstotliwość 89,40 MHz bez posiadania do tego wymaganych uprawnień.

Rację ma pozwany twierdząc, że przed wstrzymaniem w dniu 6 września 2016 r. wykonania decyzji Przewodniczącego KRRiT z dnia 5 lipca utrzymującej w mocy decyzję z dnia 11 stycznia 2016 r. doszło do wygaśnięcia decyzji rezerwacyjnej na podstawie wskazanych wyżej przepisów. Postanowienie wstrzymujące nie miało zatem wpływu na skutek w postaci wygaśnięcia uprawnień wynikający z przepisów prawa. Wpływu na wygaśnięcie uprawnień nie miało także postępowanie administracyjne toczące się na skutek skargi od decyzji o cofnięciu koncesji.

Przepis art. 123 ust. 12 reguluje skutki cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programu w odniesieniu do powiązanej z tą koncesją rezerwacji częstotliwości. Rezerwacja taka wygasa z mocy prawa, bez konieczności cofania jej przez Prezesa UKE. (tak S. P. telekomunikacyjne 2019 wyd. 4).

Dlatego Sąd nie podzielił zarzutów odnoszących się do braku merytorycznego rozpatrzenia sprawy z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej błędnego ustalenia stanu faktycznego poprzez pominięcia faktu wydania decyzji wstrzymującej przez Przewodniczącego KRRiT i toczącego się postępowania administracyjnego i istnienia uprawnień powoda w zakresie wykorzystywania częstotliwości, błędnego przyjęcia wystąpienia okoliczności wygaśnięcia z mocy prawa rezerwacji częstotliwości.

Sąd nie podzielił w związku z tym także zarzutu naruszenia zasady współdziałania organów co najmniej w zakresie informowania (art. 7b) z uwagi na nieuwzględnienie wydania postanowienia Przewodniczącego KRRiT o wstrzymaniu wykonania decyzji o uchyleniu koncesji.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 9 Pt karze podlega ten, kto wykorzystuje częstotliwości, numerację lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z uprawnieniami.

Wysokość kary pieniężnej ustalana jest zgodnie z art. 210 Pt który przewiduje, że:

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 i 1¹, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;

2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

Przewidziana w art. 209 PT sankcja administracyjna jest stosowana przez Prezesa UKE automatycznie, na podstawie ustawy, a jej zastosowanie nie zależy od uznania organu. Zarówno art. 209 PT, jak i art. 210 ust. 1 PT - poprzez użyte

w nich sformułowania „ **podlega** karze” oraz „ karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, **nakłada** Prezes UKE” - sugerują, że ilekroć spełnione zostały przesłanki z art. 209 PT, Prezes Urzędu jest zobligowany do wymierzenia sankcji za popełnienie czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie. Decyzja o nałożeniu kary pieniężnej ma zatem charakter tzw. decyzji związanej. Przepisy prawa telekomunikacyjnego nie przewidują możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę Pozwanego, co do zasadności orzeczenia kary pieniężnej. Organ wyraźnie wskazał, że przy wymierzaniu kary zostały wzięte pod uwagę wszystkie istotne okoliczności takie jak zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Z uwagi na fakt nieprzedłożenia przez powoda danych finansowych za rok 2016, stanowiący podstawę wymiaru kary Prezes UKE na podstawie art. 210 ust. 3 Pt ustalił w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie 500.000 PLN stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt. Maksymalna kara, jaką Prezes UKE może nałożyć na Stronę, zgodnie z art. 210 ust. 1 w zw. z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt, wynosi do 3% podstawy wymiaru kary, to jest do 15. 000,00 zł.

Prezes UKE wymierzając karę uwzględnił fakt, iż powód w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie odbierał większości pism oraz nadal wykorzystywał częstotliwość 89,4 MHz, w celu rozpowszechniania programu radiowego „ Radio (...)”, nie mając do tego uprawnień i dlatego nałożył na Spółkę karę pieniężną w maksymalnej wysokości 15 000,00 PLN.

Odnosnie do zakresu naruszenia Prezes UKE trafnie przyjął, że począwszy od dnia 4 sierpnia 2016 r. powód wykorzystuje częstotliwość 89,40 MHz bez posiadania do tego wymaganych uprawnień i że aby konkretny podmiot mógł legalnie wykorzystywać przydzieloną częstotliwość musi, zgodnie z art. 143 ust. 4 Pt oraz art. 145 ust. 4 Pt, uzyskać pozwolenie radiowe. Pozwolenie radiowe jest niezbędne dla legalnego działania nadawczo-odbiorczych urządzeń radiokomunikacyjnych oraz dla legalnego wykorzystywania przydzielonych częstotliwości. Rację ma pozwany twierdząc, że wykorzystywanie częstotliwości bez posiadania stosownych uprawnień w tym zakresie, a zatem bez zgody organu gospodarującego zasobami częstotliwości, czyli Prezesa UKE, świadczy o naruszeniu ładu w gospodarce częstotliwościami. Naruszenie to zatem miało charakter poważny i długotrwały.

Oceniając dotychczasową działalność powoda pozwany trafnie uwzględnił jako okoliczność obciążającą to, że Spółka począwszy od dnia 4 sierpnia 2016 r. wykorzystuje częstotliwość 89,40 MHz bez posiadania do tego wymaganych uprawnień, również pomimo wydania w dniu 1 marca 2017 r. decyzji zakazującej używania urządzenia radiowego (...) (...) przeznaczonego do rozpowszechniania programu radiofonicznego w systemie analogowym pod nazwą Radio (...). Ze znajdującego się w aktach sprawy raportu z monitoringu widma radiowego z dnia 29 sierpnia 2017 r. wynika, że powód nadal wykorzystuje częstotliwość 89,40 MHz, pomimo braku aktualnej rezerwacji częstotliwości i pozwolenia radiowego.

Oceniając możliwości finansowe powoda wskazać należy, że Spółka do odwołania dołączyła zeznanie CIT 8 z którego wynika, za rok 2016 osiągnęła ona przychody (...) zł, co oznacza, że gdyby kara wymierzana była na podstawie art. 210 ust. 1 Pt maksymalny jej wymiar wyniósłby (...)zł. Prezes UKE wymierzył karę w wysokości 15.000 zł – zgodnie z art. 210 ust. 3 Pt, wobec nieprzedłożenia danych niezbędnych do wyliczenia podstawy wymiaru kary. Powód nie przedłożył tych danych i nie odbierał korespondencji pomimo, że jest profesjonalistą i miał świadomość tego, że toczy się w stosunku do Spółki postępowanie administracyjne. Sąd podziela stanowisko pozwanego, że chybiony jest zarzut dotyczący tego, że Prezes UKE mógł zwrócić się do Naczelnika Urzędu Skarbowego w L., aby ustalić wysokość przychodu osiągniętego przez niego w roku 2016. Ten obowiązek podania danych wynikał z ustawy i zgodnie z art. 210 ust. 3 Pt pozwany określił podstawę wymiaru kary w sposób szacunkowy wskazany w tym przepisie, wobec bierności powodowej spółki.

Oceniając możliwości finansowe powoda Sąd uznał jednak, że kara w wysokości 15.000 zł w zestawieniu z przychodami za rok 2016 jest zbyt dolegliwa i przekracza możliwości finansowe spółki, w związku z tym obniżył ją o

połowę tj. do kwoty 7.500 zł. W ocenie Sądu taka wysokość kary spełni zarówno funkcję represyjną i prewencyjną i zarazem adekwatna jest do możliwości finansowe powoda.

Z tych względów na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że wysokość orzeczonej kary obniżył o połowę.

Orzeczenie o kosztach znajduje oparcie w art. 100 kpc.

SSO Ewa Malinowska